

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30.10.2018 v Praze v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Jany Novákové a přísedících Ing. Jaroslavy Herzerů a Věry Dvořákové,

takto:

Obžalovaný

R ■■■ S ■■■

nar. ■■■ v ■■■, bytem ■■■, zdržujícího se na adrese ■■■, výrobní logistik,

je vinen, že

dne 11.02.2018 kolem 01:46 hodin řídil, maje po předchozím požití alkoholických nápojů nejméně 1,30 – 1,40 g/kg alkoholu v krvi, na silnici III. třídy č. ■■■ v ulici ■■■, v obci ■■■, okr. Praha - západ, ve směru jízdy Tachlovice – Rudná, osobní automobil tovární značky Škoda Octavia, registrační značka ■■■, a to rychlostí 88 – 94 km/h, přičemž v zavazadlovém prostoru vozidla a částečně i na sklopeném opěradle pravého zadního sedadla spolujezdce převážel nejméně 50 volně položených dřevěných hranolů o rozměru cca 3 x 4,3 x 120 centimetrů a hmotnosti 0,8 kg svázaných vždy po 10 – 15 kusech, načež v km 0,215 této komunikace, při průjezdu pravotočivé zatáčky, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla, nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a s vozidlem přešel do protisměru, dále přes levou krajnici i chodník, kde vozidlem čelně narazil do betonového sloupu elektrického vedení, čímž byly volně položené dřevěné hranoly vymrštěny do přední části vozidla, v důsledku čehož jeho spolujezdkyně N ■■■ J ■■■, nar. ■■■ sedící na místě spolujezdce vpředu, utrpěla zlomeniny spodiny lební (zadní jámy lební), drobná korová ložiska pohmoždění mozku (spánkových laloků obou mozkových hemisfér), pohmoždění hypofýzy, krevní výrony pod omozečnicemi, krev v mozkových komorách, krevní výron pod tvrdou plenou mozkovou, krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních (v krajině týlní až levé spánkové a čelní), rozsáhlou tržně zhmožděnou ránu v krajině týlní vlevo, roztroušené povrchní kožní oděrky v obličeji (na čele a levé tváři), pohmoždění plic (v plicních hledech), zlomeninu 6. a 7. žebra vlevo, v čáře přední podpažní, s

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidvcová

krevními výrony v mezižebních svalech, krevní výrony v mezižebních svalech hrudníku vlevo, v 5. - 9. mezižebří v čarách podpažních, bez porušené pohrudnice, pruhovité podkožní krevní výrony a povrchní kožní oděrky na trupu (zprava doleva a vodorovně nad sponou stydkou), roztroušené povrchní kožní oděrky na nártách a prstech nohou, vdechnutí žaludečního obsahu do dýchacích cest až plic, akutní alveolární a intersticiální emfyzém (rozedma) plic, krevní výronky pod poplicnicí a přísrdečníkem, krevní výrony ve svalovině jazyka a otok mozku s týlním otlakovým kuželem, a těmto zraněním ještě na místě nehody podlehla, a svým jednáním způsobil společnosti [REDAKCE], a. s., IČO: [REDAKCE], škodu na poškození ve výši 70.416,45 Kč, přičemž porušil ustanovení § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2 písm. b), 11 odst. 1, § 18 odst. 4 a § 52 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu,

tedy

jednak jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákon o dopravě, jednak vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činností, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu a větší škodu na cizím majetku,

čímž spáchal

jednak přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku, jednak přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 7 (sedmi) let.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené [REDAKCE], a.s. IČ: [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], způsobenou škodu ve výši 70 416, 45 Kč.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR, IČ: [REDAKCE], [REDAKCE], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení má soud za prokázané, že obžalovaný spáchal shora popsaný skutek.
2. Obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že poškozená N [REDAKCE] J [REDAKCE] byla jeho přítelkyně, žili spolu v [REDAKCE] v [REDAKCE]. Předmětný den kolem 20 hod. vyrazili na ples, kde popíjeli. Ke konci plesu i v jeho průběhu byl v kontaktu s M [REDAKCE] B [REDAKCE], že pro ně přijede. Když se chystali k odchodu, tak mu telefonoval, jestli by pro ně přijel, s čímž souhlasil. Pak si to už nepamatuje a měli mu volat, že dojedou domu sami. Nepamatuje si ani průběh nehody. Měl domluvený odvoz i vozidla. Vypil 6 dvanáctistupňových piv, vodku (1-2 malé panáky). Všechno pil na plesu. S rodinou N [REDAKCE] je v kontaktu. Nejvíce s tetou, sestrou a bratrem. Teta se jmenuje I [REDAKCE], na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidovcová

příjmení si nevzpomene. Nechtěli žádné peníze. Poslal jim peníze na vypořádání s pohřbem, a to 70 000 Kč. Jeho maminka se sešla s maminkou Ni [redacted] a předala jí peníze. V současné době se neléčí. Neužívá žádné léky. Psychiatra vyhledal asi po 2 – 3 měsících od nehody, když už byl schopen chodit. Sám se nedokázal srovnat s událostí, která se stala. Léky bral pouze na bolest kvůli zádům. U psychiatra proběhla forma terapie. Momentálně už k psychiatrii nedochází. Momentálně je v pracovní neschopnosti. Má sešroubovanou páteř, kdy zranění utrpěl při nehodě. Dopravní nehodu pojišťovně hlásil. Vyřizovala to maminka. Myslí, že bylo vyplacené nějaké pojistné plnění, myslí, že to bylo ohledně sloupu společnosti [redacted]. Převážel dřevěné latě, které si vzali v práci, že je nějakým způsobem využijí. Před nehodou s poškozenou žili kolem půl roku. Partneři byli přibližně o měsíc déle. Ví, že motorové vozidlo řídil on. Po nehodě měl jeden malý mžik, že se mě někdo tázal, jestli se může hýbat, on je žádal o pomoc. Pak si už zase nic nepamatuje. Je v kontaktu s příbuznými N [redacted] J [redacted]. S jejím bratrem a sestrou, tetou, má velmi dobrý vztah. Komunikují spolu. Telefonicky si s tetou volá 2 – 3x týdně. Se sourozenci si většinou píše. Nikdy neměl problém s alkoholem. Nebyl nikdy řešen pro nějaký přestupek. Řídí od osmnácti let. Najel zhruba 80 000 km. S N [redacted] se znal z práce. Měli plány do budoucna. Od maminky ví, že byla společnosti [redacted] uhrazena škoda. Je připraven poškozeným nebo pozůstalým uhradit škodu.

3. Svědek J [redacted] Č [redacted] u hlavního líčení vypověděl, že jeli v noci z [redacted] kdy manželka jela ve voze před ním. Projeli zatáčkou. Viděl auto ve sloupci a z něho koukala noha z čelního skla. Zastavili a šli se podívat na místo. Byl tam obžalovaný a jeho slečna byla v autě zaklíněná. Ani jim nemohli pomoci, protože obžalovaný byl pod nafouknutým airbagem a z druhé strany bylo nějaké křoví, nemohli se k němu dostat. Nešly otevřít dveře. Dveře šly otevřít u poškozené, ale ta byla zkroucená. Volal záchranou službu. Mluvil s obžalovaným, ptal se, jestli tam ještě někdo je. Říkal, že ne, že vzadu nikdo není. Stále říkal, ať zavolají záchranku a ptal se, zda je družka v pořádku. Vzadu byly dřevěné latě. Nepamatuje si, jestli byly i vepředu. Vepředu ale viděl nějaké nářadí. Něco tam leželo na zemi. Poškozená si myslí, že byla připoutána, zda obžalovaný, neví.
4. Svědkyně J [redacted] Č [redacted] u hlavního líčení uvedla, že jeli z [redacted] do [redacted]. Po cestě viděli nabourané auto napasované na sloup. Kolegyně říkala, že vidí nohu z okna. Zastavili. Manžel volal 155. Když k vozidlu přišli, ozývalo se z něho, aby pomohli hlavně přítelkyni. Mobilem svítili dovnitř, všimli si dřevěných latí, byly asi všude. Poškozená na ně nereagovala, ale slyšeli, jak chroptí. Obžalovaný pořádkem opakoval „pomozte mé přítelkyni“. Snažili se ho uklidňovat.
5. Svědek T [redacted] K [redacted] u hlavního líčení uvedl, že obdrželi příkaz k výjezdu od krajského operačního střediska v [redacted]. Dostali oznámení o dopravní nehodě v obci [redacted], kdy z prvotních informací věděli, že se bude jednat o dopravní nehodu s vyproštěním. Počet osob nevěděli. Když přijeli na místo, cca 5 minut od hlášení na tísňovou linku 112, průzkumem zjistili čelní náraz černé škody Octavie do sloupu vysokého napětí. Uvnitř byly 2 osoby, řidič muž komunikoval, byl při vědomí. Stěžoval si na bolesti dolních končetin a hrudníku. Žena na místě spolujezdce nejevila známky života. Nereagovala na bolestivý podnět, zkoumali tep a další životní funkce. Z tohoto důvodu, muselo dojít k okamžitému vyproštění osoby. Tudíž si připravovali prostor pro to samotné vyproštění. Komplikovaly to klády, které se nacházely v přední části vozidla, a také fakt, že spolujezdkyně měla nohy na palubní desce. Mezi tím po celou dobu komunikovali s řidičem, který byl stále při vědomí. Na místo dorazila záchraná služba. Zásahující lékař konstatoval exitus spolujezdkyně. Poté se věnovali vyproštění řidiče ve spolupráci s ZS Beroun. V předním prostoru mohlo být 15 klád. Větší část byla v nákladovém prostoru auta. Jednalo se o trámečky, malý střešní latě. Spolujezdkyně byla připoutána. Když ji vyprošťovali, odřezávali bezpečnostní pás. Řidič byl také připoután. Pás byl napnutý, když ho odřezávaly, takže zafungovalo bezpečnostní zajištění vozu. Airbag byl vylítnutý u spolujezdce i u řidiče. Nohy prorazily čelní sklo. Z řidiče alkohol necítil. Bylo to ovlivněno vůněmi okolo,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidovcová

protože z vozidla unikal Fridex. Obžalovaný komunikoval, byl při vědomí, byl orientovaný v čase. Když přijeli, ptal se ho, kolik jich cestovalo, řekl, že dva. Ví, kde se nachází.

6. Svědek Z█████ K█████ u hlavního líčení vypověděl, že přijeli na místo zásahu. Zjistili, že jsou 2 zaklíněné osoby. V autě bylo spousta dřeva, hranolků. Museli je vyndat, aby se ke zraněným osobám dostali. S řidičem nekomunikoval. Až potom, když ho se záchranářem odřezával z bezpečnostních pasů. Nevybavuje si, jak se vyjadřoval. Okolo byla jiná práce, takže to nevnímal. Nepojal žádné podezření, že by řidič byl pod vlivem alkoholu. Přední část byla zasypaná hranoly. Bylo vyraženo přední okno, rozbitá palubka, spolujezdkyně byla pod nimi. Kolega hlásil, že spolujezdkyně nejeví známky života. Snažil se jí resuscitovat. Potřeboval místo, takže vytahovali klády, v tu dobu už ale přijela záchranná služba. Sedadlo spolujezdkyně bylo stočené nárazem hranolů, natočené k řadící páce. Opěradlo, nešlo posunout dolů, protože bylo stočené nárazem hranolů. Sedadlo řidiče šlo sklopit. Na místě nehody je prudká zatáčka.
7. Svědek J█████ P█████ u hlavního líčení vypověděl, že zná obžalovaného z práce. Předmětný den byli na plesu společně. Obžalovaný pil pivo a nějaké panáky. N█████ J█████ také pila. Neví, kdy obžalovaný odjížděl, šel dřív. S obžalovaným dělá v práci min. 2 roky. Obžalovaný mu říkal, že pro ně má přijet nějaký kamarád. Obžalovaný nejevil žádné známky opilosti. Od plesu se s obžalovaným neviděl. N█████ J█████ znal také z práce. Obžalovaný s N█████ chodil asi přes půl roku. Byl to vážný vztah.
8. Svědek M█████ B█████ u hlavního líčení uvedl, že obžalovaného zná 4-5 let. Byli domluveni, že pro ně na ples přijede. Volali si spolu několikrát (7x – 10x) za noc. Měl přijet kolem 23 – 24 hod. To pak zrušili, že později. Mezi 1 – 1:30 hod. si ještě 3x volali, jestli si na ně udělá čas. Naposled si volali okolo 1:25 hod. Řekl jim, ať na něho počkají, že tam budu za 5 – 10 min. Obžalovaný mu na to řekl, že čekají. Asi o 2 – 3 min. později mu obžalovaný volal, že pojedou, že to zvládnou. Řekl mu, že ne, že už je kousek. V tu chvíli byla na telefonu N█████ a říkala, že ho nechťjí otravovat, že to zvládne, že pojedou. I jí prosil, ať si do toho auta neseď. Cestou je nepotkal. Po telefonu mu nepřišlo, že by byli opilí.
9. Znalec Ing. Jan Stříbrný, Ph.D. u hlavního líčení odkázal na znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, a setrval na jejich závěr, kde uvedl, že určil hladinu alkoholu v krvi poškozené na 1,36 g/kg. V těle poškozené pak nenalezl přítomnost jiných toxikologicky významných látek. U obžalovaného pak stanovil hladinu alkoholu v krvi v době dopravní nehody na základě protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem jednak na 1,39 – 1,51 g/kg při variantě vstřebání konzumovaného alkoholu z trávicí soustavy do krve a jednak na 1,30 – 1,40 g/kg při variantě nevstřebání alkoholu z trávicí soustavy do krve. Současně vypočetl hladinu alkoholu v krvi obžalovaného na základě jeho výpovědi na 0,95 – 1,49 g/kg alkoholu v krvi. Do vypočteného intervalu hodnot spadá i laboratorně stanovená hladina alkoholu v krvi. Pití alkoholických nápojů dle znalce, tedy mohlo probíhat způsobem, který uvedl obžalovaný. U hlavního líčení znalec dále uvedl, že min. hladina alkoholu v krvi obžalovaného v době dopravní nehody bylo 1,30 promile. Podkladem pro znalecký posudek protokol o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem z Nemocnice Na Bulovce.
10. Znalec MUDr. Miloš Sokol, Ph.D., u hlavního líčení odkázal na pitevní protokol, který s kolegyní MUDr. Ivou Grossovou jako znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracoval, kdy u poškozené konstatovali zranění uvedené ve výroku tohoto rozsudku a za příčinu úmrtí poškozené určili úrazový šok. Smrt poškozené nastala v příčinné souvislosti s poraněními utrpěnými při předmětné dopravní nehodě. Poranění hlavy a trupu poškozené vzniklo tupým násilím působícím velkou silou na krajinu týlní hlavy a hrudník. Vznik poranění poškozené jako spolujezdkyně na předním sedadle v osobním vozidle lze dobře vysvětlit přímým mechanismem

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidovcová

při čelním nárazu do pevné překážky, která byla v okamžiku dopravní nehody připoutána bezpečnostním pásem. Poranění poškozené vznikla zaživa a znalci neměli námitek pro určení času smrti poškozené lékařkou ZZS hl. m. Prahy v čase 02:34 hodin dne 11.02.2018. U hlavního líčení znalec dále uvedl, že na dolních končetinách nebyla žádná zásadní poranění a nedovede si představit, když by došlo k nárazu do nějakého pilíře nebo pevné překážky, že by na dolních končetinách bylo jen několik málo oděrek, pokud by poškozená měla nohy na palubní desce. Je otázkou, zda se obžalovaný např. nepokoušel odepnout pás v rámci snah o vyproštění, a nesnažil se jí dostat skrz okno, byť byl sám připoután a zaklíněn. Jestli měla nohy na palubní desce v průběhu nárazu, nemůže ani potvrdit ani vyloučit. Spíše je to méně pravděpodobné. Rozhodné bylo poranění, které šlo ze dvou stran. Jednak poranění na hrudníku, v oblasti plicních stopek, kdy šlo o zmáčknutí hrudníku, a jednak poranění hlavy, kde rozhodné násilí působilo zezadu, mírně zleva, s rozsáhlou tržnou ranou s poraněním zadní jámy lební a pohmoždění mozku. Rozhodné násilí na hlavu šlo zezadu právě z těch latí.

11. Znalec Ing. Oto Kuhn u hlavního líčení rovněž odkázal na znalecký posudek z oboru doprava, odvětví silniční doprava, kde označil technický stav vozidla Škoda Octavie Combi za odpovídající době provozu a označil stav karoserie bez viditelných stop po opravách předchozích poškození a nepostiženou korozí. Podvozkové skupiny a spojovací materiál byly postiženy povrchovou korozí a vozidlo bylo zjevně po opravě brzdového systému dle výměny kotoučů a segmentů i výměně kulových čepů přední nápravy. Znalec u pravého předního kola zjistil starší prasklinu vinuté pružiny v dolní části, kdy tato nemohla mít vliv na vznik a průběh nehodového děje. U levého zadního kola byla zjištěna snížená účinnost tlumiče pérování vlivem netěsností, když ani tato nemohla mít vliv na vznik a průběh nehodového děje. Znalcem zjištěné závady byly dlouhodobého charakteru a mohly být řidičem zjištěny, a to v případě snížení účinnosti tlumiče pérování dle zhoršených jízdních vlastností automobilu zvláště na nerovném povrchu. U praskliny vinuté pružiny bylo tuto možno rozeznat klepáním. Nebyla zjištěna žádná závada, jež by vznikla náhle před dopravní nehodou a ovlivnila by tak průběh pohybu tohoto vozidla. Rychlost vozidla na počátku zanechání smykové stopy, tedy v místě možného počátku reakce obžalovaného, určil znalec na 88-94 km/hod. Bezpečná rychlost k projetí je cca do 70 km/hod., ale je to v obci.
12. Znalkyně MUDr. Ivetta Serbinová u hlavního líčení přednesla znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, kdy u obžalovaného nezjistila duševní chorobu v pravém slova smyslu, tj. psychózu, nezjistila afektivní poruchu ani poruchu organickou či poruchu osobnosti. Nezjistila rovněž přítomnost duševní choroby či poruchy ani v minulosti. Obžalovaný se nacházel v době trestné činnosti ve stavu opilosti prosté. Stav opilosti mohl snížit jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti z forenzního hlediska však mírou nepodstatnou. Přítomnost alkoholu v krvi měla vliv na jeho ovládací schopnosti ve vztahu k řízení motorového vozidla, neboť se nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorového vozidla. Rozpoznávací a především ovládací schopnosti v době spáchání trestné činnosti byly vlivem alkoholu sníženy, avšak z forenzního hlediska mírou nepodstatnou. Obžalovaný si tento stav způsobil vlastním přičiněním, kdy dobře znal účinky alkoholu na svůj organizmus. Neshledala pobyt obžalovaného na svobodě pro společnost nebezpečný a nenavrhl ochranná opatření. Obžalovaný je schopen řádné účasti v trestním řízení i chápat jeho smysl i event. uloženého trestu. Závislost na alkoholu nebo jiných návykových látkách zjištěna nebyla, když je obžalovaný schopen alkoholáty nepožívat, případně započatý konzum přerušit a je si vědom možných důsledků ve svém chování a jednání po požití těchto látek. Přítomnost retrogradní amnézie by mohla být následkem mozkové komoce, avšak s ohledem na charakter amnézie ohraničené na určitý čas a událost, absenci jasně prokazatelného stavu bezvědomí, chybějící informace o fyzických potížích (nauzea, zvracení, bolest hlavy, vertigo), traumatický charakter události pro posuzovaného, nelze vyloučit psychologický obranný mechanismus s potlačením traumatizující vzpomínky. U hlavního líčení

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidvcová

dále uvedla, že u obžalovaného může docházet k nevědomému potlačení vzpomínky. Nedá se tím říci, že by to dělal schválně, ale proto, že je to pro něho traumatizující. Je to mechanismus vytěsnění, vytlačení. Není to vyloženo za účelem, že by to něčemu pomohlo. Není mu lhostejné, co se stalo.

13. Protokolem o nehodě v silničním provozu včetně plánu, protokolem o ohledání místa činu s vozidlem a fotodokumentací je dostatečně zdokumentováno místo nehody včetně konečné polohy vozidla a jeho poškození. Zachycena rovněž poloha poškozené ve vozidle a převážené dřevěné latě. Popis místa činu pak vyplývá i ze zprávy HZS ČR – [REDAKCE] a [REDAKCE], jejíž součástí je i fotodokumentace. Na kamerovém záznamu z obce [REDAKCE] zachyceno vozidlo odpovídající předmětnému vozidlu v čase 1:46 hod. jak rychle projíždí obcí. Na fotodokumentaci rovněž zachyceny rozměry hranolů.
14. Zprávou Allianz pojišťovny a.s. potvrzena registrace škodní události. Kdy se s nárokem na škodu přihlásil HZS Středočeského kraje, kterému vyplacena částka 39 200 Kč. V jednání je pak nárok pozůstalých po poškozené, kdy korespondence k tomu nároku přišla po 16.8.2018.
15. Dokazování provedeno i potvrzením ze dne 10.3.2018 o předání částky 70 000 Kč matce poškozené.
16. K osobě obžalovaného zjištěno, že nemá v evidenční kartě řidiče žádný záznam, nemá žádný záznam ani v opisu rejstříku trestů či opisu evidence přestupků. Zprávou ÚVN potvrzeno, že obžalovaný od 27.4.2018 do 24.5.2018 v péči Ústředního lékařsko-psychologického oddělení, kdy absolvoval psychoterapeutická sezení v souvislosti s vyrovnáním se se závažnými traumatickými událostmi spojenými s dopravní nehodou z února 2018. Vyjádřením FK Rudná hodnocena pozitivně osoba obžalovaného. Obžalovaný kladně hodnocen i v rámci pracovního posudku.
17. Na základě provedených důkazů, které soud vyhodnotil jednotlivě i ve všech vzájemných souvislostech, dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku uvedeného ve výroku tohoto rozsudku. Soud má tento skutek za prokázaný zejména výpovědí slyšených svědků a provedenými znaleckými posudky. V předmětné věci je nesporné, že obžalovaný před nehodou požíval alkoholické nápoje (cca 6 piv a 1-2 malé panáky vodky), kdy byl společně s poškozenou na plese, a plánoval jejich odvoz včetně vozidla přes kamaráda B [REDAKCE]. Tento svědek potvrdil, že s obžalovaným v předmětný den několikrát telefonoval ohledně jeho odvozu i s vozidlem. Několik minut před příjezdem svědka mu však telefonicky obžalovaný i poškozená sdělili, že to zvládnou sami. Ve znaleckém posudku z odvětví toxikologie znalec u obžalovaného určil v době dopravní nehody hladinu 1,30‰ alkoholu v krvi. S ohledem na výpovědi svědků Č [REDAKCE], Č [REDAKCE], kteří byli na místě dopravní nehody jako první, ale i z výpovědí zasahujících hasičů K [REDAKCE] a K [REDAKCE], kdy všichni se vyjádřili k situaci na místě a k poloze obžalovaného a poškozené ve voze, kdy měli oba zapnuté bezpečnostní pásy, nevznikají žádné pochybnosti o tom, že řidičem vozidla Škoda Octavia byl právě obžalovaný. Ze znaleckého posudku z oboru dopravy, ale i z protokolu o nehodě v silničním provozu včetně fotodokumentace, je rovněž nesporné, že obžalovaný při průjezdu pravotočivou zatáčkou přešel do protisměru, kdy následně vjel až na chodník, kde čelně narazil do betonového sloupu elektrického vedení. Znalcem pak byla rychlost vozidla stanovena na 88-94 km/hod. Je tak nepochybné, že obžalovaný řídil motorového vozidlo rychlostí výrazně vyšší než je v obci rychlost povolená. Jak vyplynulo z výpovědi zasahujících hasičů, museli z vozidla nejdříve vyndat dřevěné hranoly, které byly na poškozené a obžalovaném, aby se k nim vůbec dostali a mohli poskytnout patřičnou pomoc. Lze tak uzavřít, že obžalovaný ve svém vozidle převážel dřevěné latě, které nebyly umístěny tak, aby neohrožily osoby přepravované ve vozidle, když z výpovědi svědků, ale i pořízené fotodokumentace je zřejmé, že v důsledku právě těchto latí došlo k posunu sedadla poškozené. I

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidvcová

ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví je nepochybné, že poškozená v důsledku dopravní nehody, ale právě i s ohledem na ve vozidle volně položené latě, utrpěla rozsáhlá poranění v týlní krajině, kdy právě násilí působící velkou silou na krajinu hlavy v oblasti týlu a hrudníku vedlo k úrazovému šoku, který byl příčinou úmrtí poškozené. Pokud se jedná o poranění hlavy, znalec určil za rozhodné právě násilí, které působilo zezadu z latí. S ohledem na výše uvedené tak má soud za to, že obžalovaný ovlivněný alkoholem, kdy se již nacházel ve stavu vylučujícím způsobilost k řízení motorových vozidel, nezvládl v důsledku tohoto stavu, ale i s ohledem na vysokou rychlost, průjezd pravotočivé zatáčky a narazil v protisměru v oblasti chodníku do sloupu elektrického vedení. V důsledku tohoto nárazu byly dřevěné hranoly umístěné ve vozidle vymrštěny do přední části vozidla, což mělo výrazný vliv na zranění poškozené. Jednání obžalovaného tak bylo kvalifikováno jednak jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, když obžalovaný jednak úmyslně vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a tímto činem způsobil dopravní nehodu a větší škodu na majetku, a jednak jako přečin usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, 3 tr. zákoníku, když jinému z nedbalosti způsobil smrt proto, že hrubě porušil zákon o dopravě v důsledku čehož způsobil smrt poškozené, kdy zejména porušil ustanovení § 4 písm. a), b), § 5 odst. 2 písm. b), 11 odst. 1, § 18 odst. 4 a § 52 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., ukládající řidiči povinnost neohrozit život, zdraví nebo majetek jiných osob, řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích, neřídit motorové vozidlo po předchozím požití alkoholických nápojů, řídit vozidlo při pravém okraji vozovky, řídit vozidlo v obci rychlostí do 50 km/h a umístit předměty ve vozidle tak, aby neohrozovaly osoby přepravované ve vozidle. Nedbalostní jednání obžalovaného se dle soudu vztahuje nejen ke smrtelnému následku, ale i k hrubému porušení zákona o dopravě, kdy obžalovaný věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. Řízení vozidla pod vlivem alkoholu, nepřizpůsobení rychlosti jízdy svým schopnostem, výrazné překročení povolené rychlosti v obci, a nezajištění přepravovaných dřevěných hranolů, bylo zásadní příčinou vzniklého následku. Jednalo se o natolik intenzivní porušení zákonných norem, které mělo za následek smrt poškozené. Dle soudu pak každé samotné shora uvedené porušení má zpravidla za následek nebezpečí pro lidský život, a proto ve svém souhrnu znamenají hrubé porušení zákona o dopravě a je na místě kvalifikace dle odst. 3 § 143 tr. zákoníku.

18. Soud při úvaze o trestu přihlížel ke všem skutečnostem ke stanovení trestu rozhodným tak, jak to má na mysli ust. § 39 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému přitěžuje skutečnost, že se svým jednáním dopustil dvou trestných činů. Polehčující okolností je naproti tomu doznání obžalovaného (požití alkoholu před jízdou) a vyjádřená lítost. Soud dále zohlednil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti a dospěl k závěru, že na obžalovaného, který je osobou bezúhonnou, u kterého je sice zřejmé, že již samotný následek dopravní nehody na něho měl výrazný dopad (smrt přítelkyně, samotné závažné zranění obžalovaného), nelze právě s ohledem na závažnost následku, který způsobil (smrt poškozené), působit jiným trestem než trestem nepodmíněným, neboť uložený trest podmíněný by dle soudu nebyl přiměřený povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti. Obžalovanému, který byl u přísnějšího trestného činu, ohrožen trestní sazbou od 2 do 8 let, tak soud uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 2 let, tedy na samé spodní hranici zákonné sazby, pro který byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl s ohledem na povahu spáchané trestné činnosti ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu, aby si obžalovaný uvědomil svou odpovědnost při řízení motorových vozidel a zároveň aby byli chráněni i další účastníci silničního provozu. Trest zákazu činnosti byl obžalovanému uložen v trvání 7 let, když soud při stanovení délky trestu zohlednil vyšší naměřené hladiny alkoholu v dechu, jakož závažnost porušení dopravních předpisů, a způsobený následek. Soud má za to, že takto uložený trest je přiměřený

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidovcová

povaze spáchaného trestného činu a dostatečně na obžalovaného zapůsobí, aby bylo do budoucna vyloučeno opakování takového jednání.

19. Pokud jde o nároky na náhradu škody, soud přiznal poškozené [REDACTED], IČO: [REDACTED], právo na náhradu škody ve výši 70 416,45 Kč, když požadovaná výše byla řádně doložena. Pokud jde o nárok [REDACTED], IČO: [REDACTED], ta byla se svým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, když obžalovaným byla doložena dohoda o uznání a splátkách dluhu ze dne 9.10.2018, ve které obžalovaný uznal dluh co do důvodu a výše a zavázal se k jeho úhradě v rozsahu, v jakém požadovala připojená zdravotní pojišťovna.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání. Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu Praha-západ), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. O odvolání proti rozsudku Okresního soudu Praha-západ rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Praha 30. října 2018

Mgr. Jana Nováková, v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 19. 2. 2019 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2019, č.j. 10To 24/2019-413
Doložku připojila dne 8. 4. 2019 Růžena Kalinová

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Šmidovcová